

GAHM PERSSON, SIGFRID LORENTZ

Fru grefvinnan Cathar. Charlotta de la
Gardie, född Taube.

[1783]

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök*:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra*:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

DE LA GARDIE, C.C.

Sv. Saml.
Biogr.
Sv.
(Br.)
1700-1829

1782

[DE LA GARDIE, C.C, F. TAUBE.]

av GAHM PERSSON, S.L.

Biogr.

So.

(Pr)

1700-1899

Lundberg pinx.

J.R. Martin Sc.

Tambe

FRU GREFVINNAN
CATHAR. CHARLOTTA
DE LA GARDIE,
FÖDD TAUBE.

Föddes i Stockholm, den 5 April år 1723. Des Fader var Riks - Rådet och Riks - Amiralen, samt Riddaren och Commendeuren af Kongl. Maj:ts Orden, Grefve EDVARD DIEDRICH TAUBE, samt des Moder, Fru Friherrinnan CHRISTINA MARIA FALKENBERG.

Fru Grefvinnan upfostrades i sina Föräldrars hus med all sorgfällighet, samt undervistes i de Vetenskaper, som i en tid, då fördomar ännu icke tilläto, at Fruntimmer skulle lära mer än det som fordrades at gifva dem någorlunda behag, samt de vanliga Fruntimmers - Slögder, voro tilräckeliga til detta ändamåls vinnande. Men med så inskränkta kunskaper kunde icke et så eldigt snille nöja sig, utan arbetade Fru Grefvinnan sedermera beständigt i de mögnare åren, at förskaffa sig de insigter, som ej allenast i fälskap mycket bidraga at
X
göra

göra et Fruntimmer behagligt, utan äfven i ensligheten blifva altid et säkert medel mot ledsnad.

År 1744 utnämndes hon til Hof-Fröken, och var en ibland dem, som utfågos at vara då varande Kron-Prinseffan, sedermera Högst Salig Hennes Maj:t Enkedrottning LOVISA ULRICA i Pommern til mötes, samt hit til Stockholm följaktige. Hennes Kongl. Maj:t behedrade sedan Fru Grefvinnan ständigt med et förtroende och en vänskap, som afunden förgäfvets förte at förstöra, och som icke mindre hedrar en Prinseffa, hvars uplysta förstånd och stora egenskaper göra Des namn odödligt, än den, som var nog lycklig at förtejena en så utmärkt nåd.

År 1748 blef Fru Grefvinnan gift med då varande Corporalen vid Lif-Drabantene, nu mera Hans Excellence, General Lieutenanten och Commendeuren Grefve FRIEDRIC PONTUS DE LA GARDIE. — En upriktig tilgifvenhet och ömhet på båda sidor gjorde detta Äktenkap til et af de lyckligare: denna lycka varade oafbrutit til den stund, då detta band för evigt skulle uplösas.

År 1758, under en resa til Dalarne, hörde Fru Grefvinnan i et Sällskap omtalas en Rättegång, anställd emot några hustrur af Dal- Almqogen, som blifvit för Trolldom angifne. Det medlidande hon vid denna

denna berättelsen yttrade, kom snart til desse olyckeligas öron. De upfökte Fru Grefvinnan i Stockholm, yppade för henne det lidande dem öfvergätt, och anhöllo om hennes beskydd och hjälp til deras oskulds försvar. Rörd af deras tårar, begick hon at denne sak blef vederbörligen uptagen och dömd, deras oskuld fatt i sin fulla dag, och erfättning dem tilerkänd för öfvergångit lidande. Ridderskapet och Adelen anfågo detta Fru Grefvinnans bemödande med det välbehag, at de til minne af denna hennes ädelmodiga Gerning låto prägla en vacker Skådepenning i guld, hvars ena sida föreställer Fru Grefvinnans Bröstit-Bild med en Ekelöfs-krans på hufvudet, och Öfverskrift: CATH. CHARL. TAUBE Comit. DE LA GARDIE; och andra sidan en grönskande Stubbe, som är Taubiska Vapnet, med öfverskrift: *Fulcrum Infelicibus*, samt nederst: *Ob XII ab injuria servatas Cives Ordo R. Equ.* och på sjelfva Stubben finnes Årtalet 1761 inristat.

Fru Grefvinnans välgörande hjerta och ömma omsorg för fattiga och nödlidande sträkte sig icke allenast til dem, som endast hade at tillskrifva medmenniskor sin olycka, utan hon trodde det vara en skyldighet, at äfven få mycket som möjligt var söka at hos dessa lindra och förekomma de plågor och det förödande, som smittosamma Sjukdomar få ofta åstadkomma.

Ibland dessa hafva Kopporna otvifvelaktigt gjort den mästa skada, ty de hafva icke allenast borttryckt många människor, utan många blinda och på flere fått skadade bära ojäfvaktiga vitnesbörd om deras grufveliga gift. Koppymningen var då nyfs här i Sverige blefven bekant. Några få af de förmögnare hade låtit ympa sina Barn, men hos de ringare var denna, för människoslägtet så nyttiga, uptäckt ännu aldeles okänd. Fördomar, som hos Almogen lägga nästan oöfvinnerliga hinder i vägen för de nyttigaste inrättningar, gjorde det äfven nu: de trodde det vara et brott emot Försynen, at med flit tillskynda sina Barn en sjukdom, som de ansågo med fasa, och det fordrades et förtroende, sådant som Fru Grefvinnan hade förvärfvat sig, för at öfvertyga dem om nyttan af denna sak. Trenne Bönder beslöto änteligen, at öfverlemna sina Barn til Fru Grefvinnan, för at på dem låta ympa Kopporne, hvilket blef verkstält på Sjö Sätessgård, under en skickelig Läkares inseende. Det lyckades ock ganska väl. Alla tre Barnen fingo Kopporne, och gingo dem lyckeligen igenom. Dessa torde förmodeligen hafva varit de första bland Almogen, som här i Sverige blifvit ympade.

Om en ständig försorg för fattiga och olyckliga gjort Grefvinnan DE LA GARDIE så förtjent til dessa uslingars tilgifvenhet, så

få bidrog icke mindre hennes öfriga Egen-
skaper, at göra hennes umgänge behagligt
och des person högaktad af dem som om-
gäfvu henne. Hon förenade med et mun-
tert och gladt sinne mycken skarpsinnig-
het, samt en värdighet, som gjorde henne
tillika älskad och vördad. Hon önskade ic-
ke at vara beundrad, och sökte icke at lysa
på andras bekostnad, utan satte sig alltid i
jämlighet med dem hon umgicks, sökte på
alt sätt upmuntra dem som med flit full-
gjorde sina skyldigheter, och genom et ädelt
tankefätt utmärkte sig, men beklagade dem,
som endast kunde berömma sig af sina
Förfäders förtjenster.

Hon älskade ordning och trodde den
vara nödvändig för at göra lifvet behagligt,
äfvén för dem som äro nog olyckelige at
vara födde endast för at betjena andra:
dessa anfåg hon icke såsom trälar, utan
som medmenniskor, hvars väl var henne
af Försynen ombetrodt, och hvilkas hårda
öde hon på alt sätt borde söka at hindra.

Med dessa Egenheter kunde Fru Gref-
vinnan icke annat än själf vara lyckelig. —
Det är dygdens art at belöna, och då an-
nan belöning saknas, är den inre förnöjel-
sen ensam tillräckelig.

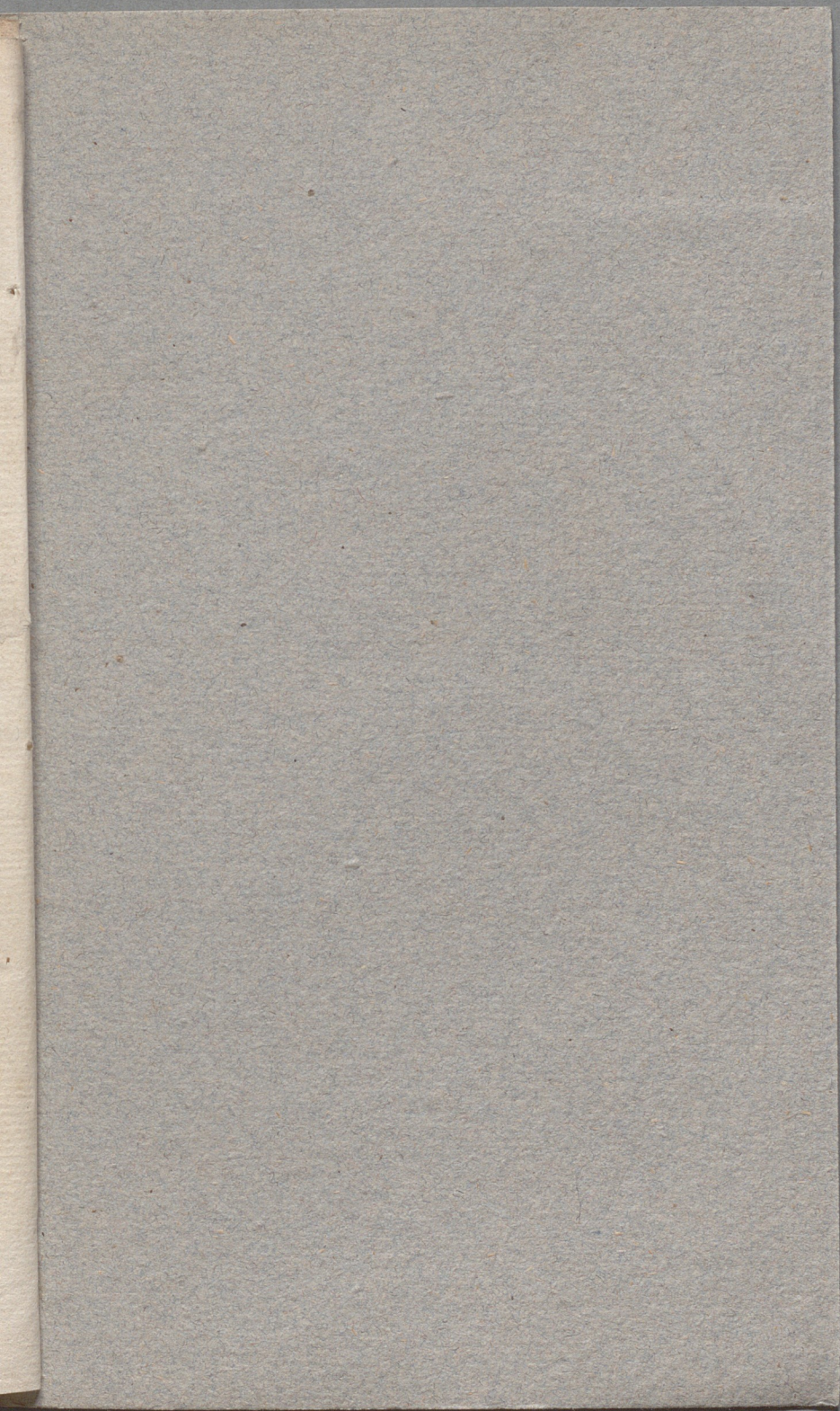
Hon kunde ock icke annat än göra
andra lyckliga med sig; och om de svaga
dödeligas önsknningar något verkade på För-
synens visa styrelse hvad vår lefnad angår,

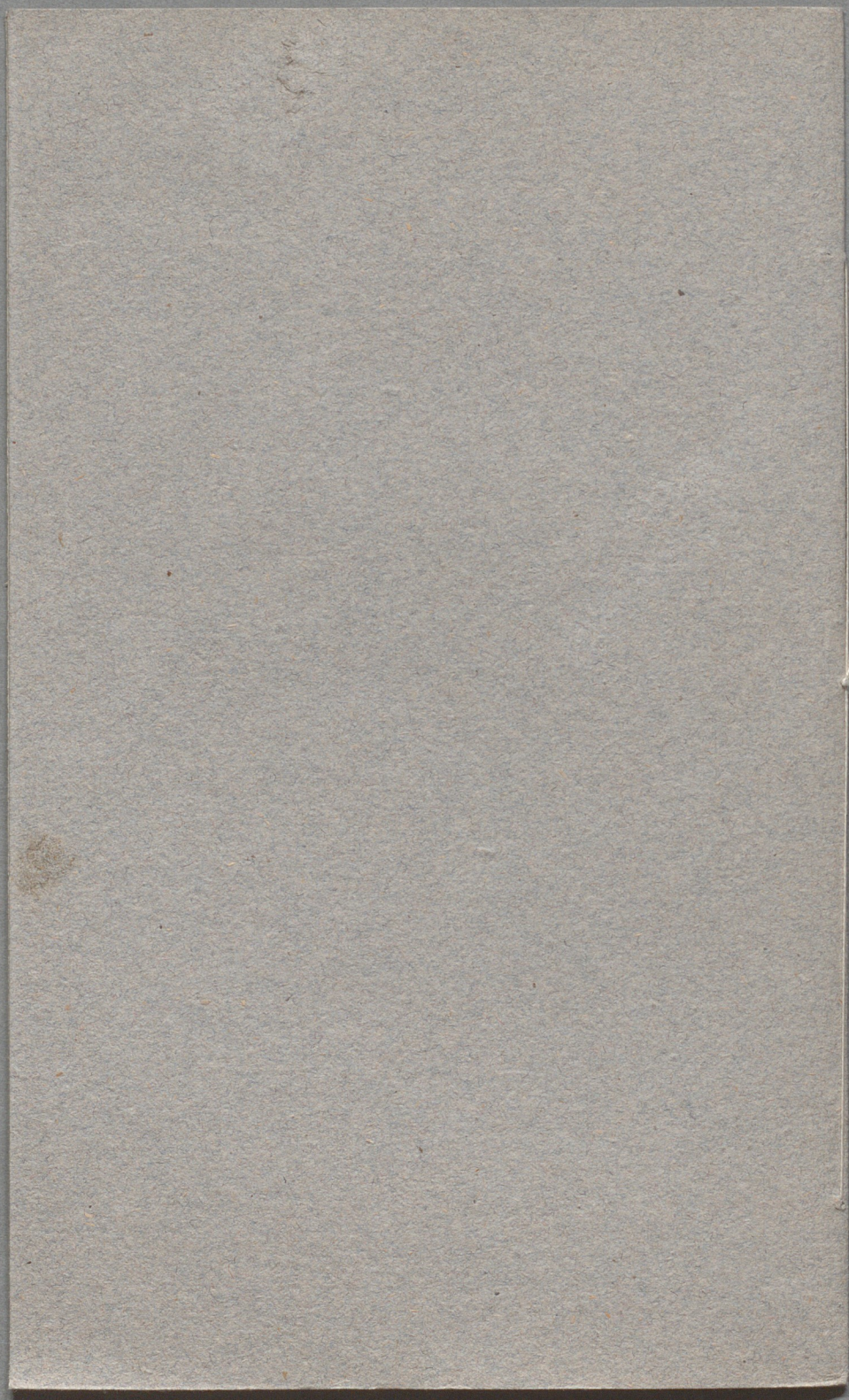
6 CATHAR. CHARL. DE LA GARDIE.

få hade Fru Grefvinnan vifferligen upnådt det högsta ålders mått; men välgörande och vördnadsvärde menniskor dö ofta tidigt, och saknas med smärta.

Med en fördelaktig Kropsstälning och det friskaste utseende, blef Fru Grefvinnan en och annan gång anfallen af häftiga sjukdomar, och hennes ömhet för sit Husfolk tilskyndade henne förmodligen den sista.

En Feber hade begynt utbreda sig på landet der hon vistades emot våren 1763. Hennes Betjening blef deraf den ene efter den andre angripen och hon ville sjelf efterse huru de vårdades, men ordningen kom öck til henne. Hon reste sjuk in til Stockholm. Sjukdomen var häftig och derföre kort. — Såsom en uplyst Christen gick hon döden til möte, och slutade sin Lefnad den 24 Martii sistnämde år.

www.books2ebooks.eu